

denne Retning, men jeg kan ikke troe Andet, end at den høitærede Minister, der saaledes har vilst nogen Tilbøielighed til at forlade det Standpunkt, han tidligere indtog i dette Spørgsmaal, ogsaa ved nærmere at overveie alle Forhold vil kunne blive villig til at gaae endnu et Skridt videre, navnlig ved ogsaa at gaae ind paa en Forhøielse af de Meniges Lønning overhovedet. Jeg har i Haab herom atter stillet det Forslag, som tidligere to Gange er vedtaget af dette Thing, og som gaaer ud paa at give de Menige 24 β og Undercorporalerne 28 β daglig. Dette Forslag er blevet forkastet af Landstthinget; Lovforslaget er i dette Punkt ført tilbage til, hvad det oprindeligt var, og naar man nu skal stemme om, hvorvidt man vil fastholde, hvad der her to Gange er vedtaget, eller gaae ind paa det af Landstthinget Vedtagne, ligger det nær at see paa de Grunde, der have foranlediget Landstthinget til at forandre, hvad der i Forveien var vedtaget af Folkethinget. Uden at jeg skal forbyde mig i Enkelthederne af vedkommende ærede Landstthingsmænds Udtalelser, troer jeg derfor, det maa være mig tilladt at berøre de Hovedpunkter, som i Landstthinget bleve angivne af dem, der førte Ordet for en Nedsettelse af den her vedtagne Lønning, idet det maa forudsættes, at det var disse Grunde, som i alt Fald i en væsentlig Grad være ledende for Landstthinget ved dets Beslutning i denne Sag. Seer man da hen til den første Taler, som optraadte i Landstthinget, hittede han nogen Tilbøielighed til at godkjende den Betragtning, som jeg har gjort gjældende her, nemlig at en Soldat maa lønnes saaledes, at det bliver ham muligt at leve, som en Arbeidsmand i Almindelighed lever. Jeg har nu tidligere fremsat og fastholder bestemt den Opfattelse, at det ikke er muligt at give en Arbeidsmand, der skal forrette et saa strengt Arbejde som det, Recruten faaer at udføre efter den nye Hærplan, Kosten for 20 β daglig i Forbindelse med $1\frac{1}{2}$ β Rugbrød, men den vedkommende ærede Taler i Landstthinget paastaer, at Soldaten kan leve for denne Løn, ja han gaaer endog saa vidt, at han paastaer at have flere end eet Exempel paa, at en Mand, ved at blive tagen noget under Armene, har været istand til for denne

Lønning at anskaffe sig, foruden en Sund og nærende Føde, en Violin eller Clarinet, eller et andet lignende Instrument, forsaavidt han skulde udbannes i Musik. Jeg skal dertil bemærke, at naar man vil lægge nogen Vægt paa saadanne enkelte Erfaringer, maa man tage Hensyn til, hvad den ærede Landstthingsmand udtrykkelig hittede, at han havde gjort, nemlig at han havde taget den Vedkommende under Armene. Hvad han forstaaer ved dette Udtryk, er ikke oplyst i Landstthingstidenden, men der kan gives en Mand mange smaa Lettelser, uden at de kunne anslaaes i Penge, men det kommer ikke ved Fastsettelsen af Soldatens Lønning an paa, hvad den Enkelte kan leve af under særdeles gunstige Forhold; det kommer an paa, for hvad Soldaten overhovedet kan faae en Sund og tilstrækkelig Føde, naar han skal kjøbe den under de ugunstige Betingelser, hvorunder han i Almindelighed har at leve, navnlig f. Ex. i Kjøbenhavn. Vedkommende ærede Landstthingsmand udtalte dernæst, at han har flere Exempler paa, at Folk, hvem han skildrede som forfaldne Mennekter, havde lært at arbejde og havde lært at spise ved at faae 20 β om Dagen. Det er nu vistnok ikke saa vanskeligt at lære Folk at spise, naar man stiller dem paa en hensigtsmæssig Sultekur, saaledes at det neppe er værd at anføre, at han har lært Nogen at spise ved at levere ham en meget tarvelig Kost, men Spørgsmaalet er, om det er uødvendigt at anvende denne Cur paa Soldaten overhovedet, selv om det maatte være en hensigtsmæssig Cur for Folk, som ere moralsk eller legemligt ødelagte. Den ærede Landstthingsmand figer, at disse mærkværdige Resultater alene opnaaes gennem de menige Mænds Lønning, og her er altsaa ligefrem udtalt, at netop 20 β skulde være det Æneste, som kunde føre saadanne gode Resultater med sig, men man kan dog ikke antage, at en saadan Mand vilde, selv om han havde haft 24 β om Dagen, have været mindre istand til at anskaffe sig Instrumenter eller til at lære at spise, end naar han fik 20 β om Dagen. — Et andet æret Medlem af Landstthinget gjør opmærksom paa, at han troer, det er en misforstaaet Følelse, der har ført til at forhøie de Meniges Lønninger, og han giver dernæst nogle An-